

СЕВЕРНО ЕХО:

Независимъ вестникъ

6163

22614

Съ открыти сърдца около сърдцето на Царя

Новогодишните пожелания на областния директоръ

3

Печатница БР. ИГНАТОВИ—Плъвън
Реклами по специална тарифа

Редакторъ: ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

Годишенъ абонаментъ 60 лева
Телефонъ № 184Генералъ-майоръ Н. Недевъ,
началникъ на Плъвънския гарнизонъ

ЧЕСТИТА НОВАТА 1936 ГОДИНА!

Всъщност, при настъпването на Новата година, хората се обзнат отъ хубави настроения. Всички очакват отъ нея да бъде по-благосклонна, по-щастливъ и за това си покелавате и се правят със същността.

Честита Нова година!

Всъщност, дали Новата година ще бъде по-щастлива отъ изминалата, зависи единствено отъ насъ.

Колкото по-съвършени ставатъ хората, толкова и повече щастие ще иматъ. А усъвършаването на човечеството е неизменно свързано съзминатия на животъ, съ поукитъ, който то е имало във състояние да извлече отъ преминатия далеченъ и близъкъ исторически пътъ.

Извече хилядо деветстотинъ тридесетъ и шестъ пъти следъ раждането на нашия Спасителъ Исусъ Христосъ, ние очаквате по-щастлива Нова година.

Толкова много във времето устрема по-добъръ животъ е тласкалъ хората и все пакъ, въпреки гордите постижения, човечеството е недоволно отъ излеитълата година.

За да сме доволни отъ завършната година, ние сме длъжни да дадемъ смѣтка— отчетъ, въ

които да установимъ какво е било и какво зло сме извършили и сме я проживѣли. Колкото по-откровено и съ по чисто сърдечно си направиме смѣтката, толкова по-щастливи ще бъдемъ презъ очакваната Нова година.

И ако обещаемъ сами на себе си, да не повторяме злото, а да се стремимъ да вършимъ все по-вече добри дѣла, изтеклата година ще ни се представи, че и тя е била щастлива.

И за това нека пожелаемъ всички ние—българитъ, малки и големи, учени и неучени, бедни и богати, на село и въ градъ, водачи и подчинени, да бъдемъ презъ Новата 1936 година по-добри, повече загрижени за преуспѣването на нашия малоброенъ, но честенъ и храбъръ народъ и тогава ще почувствува ме, че действително презъ очакваната година, ние ще бъдемъ щастливи и Новата година ще донесе повече благосъстояние, повече радост и повече сигурност за всички ни.

Само по този път ще можемъ въ края на годината да се почувствува по-достойни, а отъ това и повече благодарни на преминаващите дни, които предстоятъ отъ сега предъ насъ.

Честита Нова година!

Раздаване на наградитъ по предследването на Тинко Симовъ

Ще стане презъ тази седмица.—Отпустната съ 65,000 лева

Както се съобщи, тия дни Министерскиятъ съветъ е държалъ постановление, съ което се отпускатъ 65,000 лв. награди на всички лица, които съ взели участие въ предследването на разбойника Тинко Симовъ.

Сумата е вече изплатена въ областната дирекция и тъзи дни ще бъде разпределена отъ областния директоръ г. Никифоровъ. Ще бъдатъ наградени потераджитъ и полицейските служители съобразно тъхните заслуги.

По преработването на млѣкото /
Нови наставления въ защита на млѣкопродавците

Въ областната земедѣлско-стопанска дирекция съ получени наставления, по които ще става спазяването на млѣкото и неговото преработване. На първо място ще се пристъпи къмъ ревизия на групирването на мандри, за да се създаватъ по-добри условия за спазяването и пренабиването на млѣкото.

Ще се изработятъ условия, въз основа на които ще става спазването. Балканските мандри не подлежатъ на групирване, но спазването на млѣкото за тъхъ тръбва да се извърши съгласно общия редъ.

Когато ще има да се избира кому да се даде млѣкопреработватъ—на кооперация или търговецъ, дължностните лица ще тръбва да се предпазватъ отъ увлечения. Тамъ дето кооперацията не може да изплати млѣкото пооне на такива цени, на каквито го плаща търговеца-мандри, по-добре е да се предпоечте последниятъ; тамъ пакъ, където има утвърдено групирване, да не се допушта никакво частно спазяване на млѣкото.

Съобщенията ще се извърши до 15 януари и въ плъвънско ще се сководи отъ околийския агромъ г. Ат. Дирековъ. На стопани, които не се явятъ или откажатъ да дадатъ сведения, ще се даватъ актове за глобяване.

Кампания за установяване застъпата ѝ със есенни култури въ плъвънско ще се проведе.—Конференция на кметовете.

Въ връзка съ провеждане на явената отъ Дирекцията на статистиката кампания за събиране на едночленни сведения за площта на есенни посъди презъ 1935 г., завчера кметовете отъ колиите имаха въ плъвънъ конференция. Въ нея бѣха разяснени пълни подробности какъ ще събиратъ исканите сведения, да се установи каква точно е площа отъ есенни култури въ плъвънска окolia.

Съобщенията ще ползватъ само дирекцията на статистиката. Кампанията ще се извърши до 15 януари и въ плъвънско ще се сководи отъ околийския агромъ г. Ат. Дирековъ. На стопани, които не се явятъ или откажатъ да дадатъ сведения, ще се даватъ актове за глобяване.

Гласуване бюджетитъ на отдалечните общински предприятия

Зашо бюджета на електр централа ще се състави по-късно

Онази вече е постияното пристъпие на Плъвънската община съставило и гласувало бюджета на новото общинско предприятие „Кланица, хладилникъ и пазаръ“. Бюджетът възлиза на 4,200,000 лева.

Гласуванъ е и бюджета на предприятието „Смѣтънокъврълне“, възлизащъ на 1,200,000 лева.

Вчера пом. кмета г. Лингоровъ ни заяви, че бюджета на електрическия център ще бъде съставенъ и гласуванъ следъ като се приключатъ преговорите съ фирмата Бергманъ по изплащането на задълженията къмъ нея.

Новото, което ще се предвиди въ бюджета на електрическия център е сумата 500,000 лева, за постройка на трансформаторъ по далекопровода, който ще свързва плъвънската популарна електрически центъри.

Голъма гимнастическа продукция

Ще се даде въ недѣля

Въ недѣля, 5 януари, сутринъ та юнашкото дружество устройва въ салона на дво „Съгласие“ голъма гимнастическа продукция. Ще бѫдатъ игри и състезания на къмпания, които плъвънци изнесоха съ голъмъ успѣхъ въ последния юнашки съборъ.

Презъ време на продукцията, начальника на гарнизона г. генералъ-майоръ Недевъ ще раздае наградитъ на отлишилъ се въ събора плъвънски юнаци.

Училищните настоятелства да се запазятъ въ сегашния си видъ

Мнение на областната училищна инспекция

Неотдавна м-вото на просветата бѣ поискало мнение отъ областните училищни инспекции, кметовете и нѣкои училищни дейци, за налагаци се промѣни въ закона за училищните настоятелства.

Плъвънската училищна инспекция се е занимала съ въпроса и е изплатила въ м-вото свое мнение, съ което пожелава да се запази училищното настоятелство въ сегашния си съставъ, но да не бѫде само съвѣщателно, а и самоуправително тѣло. Кметът, председателъ на настоятелството, да бѫде разпоредителъ на бюджета, обаче, решението на настоятелството да бѫдатъ задължителни и за него.

Отчетникътъ на училищното настоятелство—общинскиятъ бирникъ, да отдѣля всѣки месецъ пропорционално суми по двата бюджета—общински и училищни, като за ненавременното имъ внасяне да се надчата и глобява.

Изплащането на стари задължения за безработица

Ще стане предъ Коледните празници

Дирекцията по труда е наредила до областната трудова дирекция да изплати предъ Коледните празници всички стари задължения по безработица за последните две години на ония работници отъ плъвънски и ловченски затвори за помилване презъ коледните празници.

Комисията е представила 75 души криминални и политически затворници, отъ които 57 души излежаватъ наказанието си въ плъвънъ, а 18 души въ Ловечъ.

Отпуснатите кредити за изплащане на въпросните задължения съвършватъ на размѣръ на 290,000 лева.

Съ открыти сърдца около сърдцето на Царя

Новогодишните пожелания на областния директоръ

На гражданите отъ всички градове и села на Плъвънската област сърдечно честити Новата 1936 година.

Нека тя донесе миръ на свѣта,

за да може и той и нашата малка, хубава страна, при спокойна атмосфера да продължи своето материално оздравяване.

Нека тя още по-силно даде проява на национализма като чувство, та народа съ обединена

воля около волята на Царя, съ

открыти сърдца около сърдцето на Царя, изгради единната на-

родна душа, която чрезъ интели-

генцията въ сътрудничество съ

стопанските сили: търговци, зем-

ледѣлци, работници и еснафи,

донесе благоенствие, щастие и

радостъ.

Ст. Никифоровъ,

директоръ на областта

вата като култъ на всички.

Нека тя още по-силно даде проява на национализма като чувство, та народа съ обединена

воля около волята на Царя, съ

открыти сърдца около сърдцето на Царя, изгради единната на-

родна душа, която чрезъ интели-

генцията въ сътрудничество съ

стопанските сили: търговци, зем-

ледѣлци, работници и еснафи,

донесе благоенствие, щастие и

радостъ.

Ст. Никифоровъ,

директоръ на областта

Дирекцията по храноизносъ съ-

общава, че на 9, 10, 11 и 12 яну-

арий ще закупува въ Плъвънъ

конопъ—последна реколта, про-

изведенъ въ Никополска, Плъ-

вънска, Ловчанска, Луковитска,

Орховска и Свищовска околии.

Приемането и изплащането на конопа става веднага въ опредѣ-
лените дни отъ съюза „Свобода“.

Споредъ съдържанието на областната земедѣлско-стопанска дирекция, последната конопена реколта е била повече отъ задоволи-
телна. Особено хубава е била тя по течението на рѣките Осъмъ и Витъ.

Наредбата-законъ за заема на нашата община обнародвана

Кога ще се настрочи второто съ-
брание на популярната банкаВъ броя отъ събота на „Дър-
жавенъ вестникъ“ е публикувана

наредбата-законъ, съ която се

разрешава на Плъвънската общи-
на да склучи отъ БЗК банка

заемъ въ размѣръ на 9,500,000

Лука Говедаровъ,
председател на съюза на професионалните
журналисти въ България

БЪЛГАРСКИЯТЪ ВЕСТИНИКЪ

Нашиятъ вестникъ въ своя кратъкъ животъ отъ освобождението насамъ безспорно постоянно отбележава големи подобрения въ своето списване. Правятъ се усилия отъ страна на редактори и издатели, за да направятъ отъ него единъ сериозенъ органъ на общественото мнение. Разбира се, че всъщо подобрение е свързано и съ материали разходи, а България е малка държава, чистото на читателите е ограничено и за това издаването на единъ вестникъ, списванъ добросъвестно и сериозно, костува скъпо. Въпреки това, ние виждаме българския вестникъ да върви смъло по пътя на своя прогрес.

Дори самата държава се интересува отъ съждата на нашия печат и за това се погрижи да създаде степендин въ чужбина за млади и способни журналисти, които да прекаратъ една солидна школа въ големите европейски центрове, за да бъдатъ после полезни съ своите знания на нашата професия.

Днесъ имаме въ столицата и провинцията способни журналисти, които изпратени на западъ за специализация, биха могли въ последствие да се създадатъ като големи хора на перото. А на на западъ днесъ могатъ да се видятъ много интересни нънча изъ областта на ежедневния печатъ, както по отношение на списване тъй и по отношение на техника. Грамадните по размѣри

европейски вестници по съдържание представляватъ поне кога цели енциклопедии. Отъ друга страна, техническата организация, е нѣщо удивително и съвършено. Грамадни ротативни машини, които изхвърлятъ съ десяти хиляди екземпляри въ часъ, линотипни, цинкографи и пр. Редакцииите представляватъ истински дворци.

Много отъ тия предприятия, обаче, черпятъ своите крупни приходи по тъмните пътища. Защото продажничеството на печата въ чужбина е обикновено явление.

Българскиятъ вестникъ нѣма големи постижения на големите европейски журнали. Той, обаче, е запазилъ при списването едно безкористие съ което може да се гордѣ. Благодарение на това неговите сторони съ запазили своята добросъвестност, своята честна мисълъ. А това е неговото достойнство и най-ценено качество.

Плѣвенскиятъ в. „Северно ехо“ е единъ отъ онѣзи наши печатни органи, които винаги е държалъ за това качество. Само тъй той е могълъ да се създаде като единъ въщо списванъ и сериозенъ български вестникъ, винаги добре приетъ отъ читащата публика. Нека по пътя на всеувеличавашите подобрения, наложени отъ нуждите на живота, той празнува и своето полуувъковно съществуване.

Нѣколко писатели и журналисти

За петнадесетъ годишнината на в. „Северно ехо“

Съ особено удоволствие даваме място на следните поздравления, които нашиятъ редакторъ получи по случай 15 годишнината на в. „Северно ехо“.

Просимъ извинение, че по технически причини не можемъ да помѣстимъ и останалите благопожелания, които се получиха късно при свързването на вестника.

— Винаги съмъ ценилъ много високо провинциалния културенъ работникъ, който въ моите очи е истински народенъ труженикъ. Азъ познавамъ добре неговите неволи, възгорзите му, непослушната му борба съ ежедневието и скуката на провинциалния градъ.

„Северно ехо“ е едно срѣдище на култура и духовенъ подемъ. Петнадесетъ години той отстоява буритъ, петнадесетъ години води упорита борба за възвисяването, просветлението и осъзнаването на онѣзи, които чрезъ него живѣха съ проблемите, нуждите и надеждите на нашата съвремененостъ.

На „Северно ехо“ желая още много години животъ. Чрезъ него изпращамъ моя сърдеченъ поздравъ и на неустрашимия културтрегеръ.

Вл. Русалиевъ.

Провинциалниятъ журналистъ е достоенъ за възхвала. Неговото място е много по-трудно и по-отговорно, отколкото това на столичния му събрать.

Единъ журналистъ въ провинцията обединява като въ фокусъ духовните интереси на своята срѣда. Нѣщо повече: той е нейния най-закършенъ и буденъ изразителъ. Често неговата работа се прелива съ тази на общественика, често той измѣства писателя, поне кога изпървара и общественика и почти винаги надхвърля срѣдата и нейните възможности.

Така провинциалниятъ журналистъ въплощава най-целостно творческото място на културтрегера. „Северно ехо“ е едно красноречиво доказателство за това. На неговите страници 15 години се проектира не само плѣвенската културна и политическа действителност, но и общобългарската такава.

„Северно ехо“ има и друга една неоценена заслуга: той подари на българската литература сочния талантъ на Рена Попова, която за винаги свърза своето писателско име съ живота на нейния любимъ вестникъ.

Сърдечни поздрави и благопожелания! Панчо Михайловъ.

— „Северно ехо“ се различава отъ повечето свои провинциални събрата по нѣколко нѣща: той е билъ не само огледало на нашата културна и обществено политическа действителност, но и неинъ буденъ и въренъ стражъ: съ рѣдко умение той всъкога се е стрѣмилъ да я пресъздава, да ни я сочи съ будно обществено чувство, като е правилъ справедливи оценки на известни нейни прояви; „Северно ехо“ се е чувствувалъ винаги близо до своята срѣда, до интересите на народа, като неотклонно се е придържалъ до върховните повели на българската държава; най-после той е ималъ благородната амбиция да биде всъкога съвремененъ и актуеленъ.

„Северно ехо“ следя отъ нѣколко години. Харесвамъ у него политическия нервъ, макаръ не винаги да съмъ сподѣлълъ възгледите му. Възхищава мъ съмъ се отъ него най-вече, защото на страниците му всъкога се е манифестирала волята за добровърството и социална справедливостъ.

Който познава анемията на наша провинциална печать, „аполитичността“ му, безразличието на неговите редактори къмъ проблемите на духа — не може да не здрависа, въ лицето на „Северно ехо“, неговия редакторъ и сътрудниците му за тѣхната всеотдайна служба на България.

Нѣ многоя лѣта!

Печо Господиновъ.

Търся съдружникъ съ 50—60 хиляди лева капиталъ за доходна работа. Капиталъ и доходъ гарантиран. Споразумение при Блажо Хаджиевъ — обущарь, Плѣвенъ.

Търся да купя нива отъ 10 дек. не по скъпа отъ 1000 лв. декаръ. Справка кантора Илия Поповъ.

2—3.

„СЕВЕРНО ЕХО“

БЕЛЕЖКИ

Нѣколко думи за журналиста и... „Северно ехо“

Петнадесетъ години редовно издаване и редактиране на вестникъ!

— Чудно ли е?

Та ето, има търговци, които 50 години купуватъ и продаватъ; земедѣлци, които половинъ всяка порътъ земята, занаятчи и работници цѣлъ животъ се труятъ...

— Какво има тогава чудно въ това, че единъ човѣкъ е издържалъ, редактирали и издавалъ 15 години единъ вестникъ?

За да се разбере отговора на този въпросъ, трѣбва преди всичко да се познава по отблизо естеството на вестникарския трудъ и творчество.

— То не прилича нито на орань, нито търговия да правишъ, нито клечки да чукашъ!

Непосленъ е, наистина, земедѣлскиятъ трудъ. Тежки сѫ грижитъ търговеца, а съ мяка през цѣлия си животъ изкарва своя хлѣбъ занаятчието и работника.

Но за грохналия отъ тежъкъ полски трудъ земедѣлецъ идватъ зимни дни, презъ които почива. Работникъ, търговецъ, занаятчи сѫщо има определено време на работа и грижи, но има и определени дни на отдихъ и покой.

— Кога спира и почива журналиста, презъ кой день на годината е свободенъ, кога има спокойенъ сънъ?

Срѣда, петъкъ или недѣля, Великденъ, дѣлникъ или празникъ, той винаги е буденъ стражъ на своя постъ, винаги е робъ на своя дѣлъ:

— Око и ухо на обществото!

Той трѣбва всъкога всичко да види, да чуе, всичко да знае.

— А за събитията нѣма определено работно време, нѣма дѣлникъ и празникъ!

И за това за вестникътъ нѣма празни минута:

— Въ заведение ли е влѣзълъ, по пътъ ли се намира, въ редакцията сили, или на разходка е излѣзълъ — навсъкъде той се намира въ изпълнение на своята служба, всъкъде е робъ на обществения си дѣлъ.

Но ако журналиста нѣма денъ свободенъ, има ли поне нощемъ спокойенъ сънъ?

— Какъ ще спи, когато впечатленията му отъ денътъ ще минатъ като каледейскопъ презъ главата му ноща, за да ги систематизира и предаде на другия денъ въ вестника си!

Ами материалите за издаването и издръжането на единъ вестникъ съ риска на коя търговия, производство и трудъ могатъ да се сравнятъ?

— Има ли по-капризна „стока“ отъ вестника?

Ако единъ вестникъ е цененъ днесъ, утре е вече непотрѣбна вещъ. Често пъти дори неговата ценостъ е трайна само съ часове докато е новъ. А само единъ капризъ на времето — напримѣр нѣколко часовъ дъждъ, — може да направи негоденъ единъ вестникъ, като забави пускането му въ продажба и той вече „остарѣе“.

И изведнъкъ отиватъ на халостъ и нерви, и трудъ, и срѣдства!

При всички тия условия, които много блѣдо нарисувахме и при каквито работи нашиятъ, българскиятъ журналистъ, наистина е герой, героиченъ подвигъ 15 години непрекъснато да издавашъ и редактирали вестникъ и то самъ, на свои собствени плещи, както е вършилъ това нашиятъ отличенъ колега и приятель Петко Пав. Поповъ.

И днесъ, изправени предъ този крупенъ активъ на Петко, чийто вестникъ е единъ отъ най-хубавите факли на културни свѣтилищници въ провинцията, ние заедно съ него искрено се радваме на постиженята му, — които сѫ такива и на българското вестникарство, — и отъ все сърдце му желаемъ здраве и бодростъ, за да достигне и закръгли много още години на „Северно ехо“, ехото на който да се разнася по близки и далечни родни краища.

И. А. Волний.

Опитайте сега новите харманни на цигарите „ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

Дами и госпожици, преди да купите отъ друга марка „Трапецъ“, „Бата“, „Трижъгълникъ“, „Швайкеръ“, „Бакиши“ и др. български и чуждестранни марки, на намалени цени въ магазинъ „ПАРГА“

Гориво безъ пушекъ и безъ миризма! За огнеупорни печки Симпадови, виенски и др. единъ килограмъ типъ коксъ се равнява по топлината и издръжливостта на три килограма пернишки въглища, първо качество. Коксъ за леярство, камени въглища и дървенъ материалъ за мебели.

на складъ винаги при СТОЯНЪ НОЖАРОВЪ

Дрехарски магазинъ „Родина“ честити на многобройната си клиенти Новата година

Текстилна фабрика „Кайлъшка долина“ А. Д. честити на клиентите си Новата година

Холивудъ фризъорски салонъ честити на своите многобройни клиенти Новата 1936 година

Магазинъ „Надежда“ Буко Кукумовъ честити на клиентите си Новата година

Задруга народна застрахователна компания — агенция Плѣвенъ честити на клиентите си Новата година и Коледните празници на многобройните си клиенти

Кооперативна содолимонад ф-ка „Защита“ честити на многобройните си клиенти Новата 1936 година има по желение щастливи дни

Колониаленъ маг. „Хали“ честити на многобройните си клиенти Новата година и Коледните празници на клиенти

Месопродавница Карапанъ честити на многобройните си клиенти Новата година и празници на многобройните си клиенти

Братя Бояджиеви честити на клиентите си Новата година

Книжарница и печатница „Слави Игнатовъ“ честити на клиентите си Новата година и праздници

Кино „Съгласие“ ви поднася своите сърдечни честити и благопожелания за Новата година

Кино „Глория Паласъ“ честити на всички кинолюбители Новата година

Районенъ коопер. съюзъ „Свобода“ честити на членовете си кооператори Новата година и коледните празници

Мебеленъ магагинъ „София“ честити на многобройните си клиенти Новата година и свѣтлите празници

Слави Ив. Сапунджиевъ честити на клиентите си Новата година и Коледните празници

Магазинъ „Куба“ Моисъ И. Кръспинъ честити на Новата година на много нити си клиенти

Книжарница „Америка“ на Методи Кировъ честити на Новата година на клиентите отъ Плѣвенъ и областта

Шоколадена ф-ка „Пчел“ на Георги Атанасовъ и бр. честити на Новата година и Коледните празници на клиентите и консулитетъ въ шоколадъ „Нора“

Казино Воененъ клубъ честити на Новата година и

Читалището и театърът

Въ отговоръ на изявленията на директора на Народния театъръ

По позодъ лансираното мнение и пожелание на г. Вл. Василевъ, директоръ на Народния театъръ, на нашето читалище и театъра, дължимъ да дадемъ следното пояснение предъ плѣвенското гражданство:

Преди всичко тръбва да се знае, че читалището е създадо театъра у насъ, то го крепи и то ще го крепи въ бдеще. Само през 1934 год. съ изнесени от читалищата въ цѣлата страна на 5624 театрални представления и забави. Тая дейност срѣдъ широките слоеве на нашия народъ далеч надхвърля по своята народополезност сравнително малкото на брой театрални представления, изнесени от нѣколкото провинциални общински театри.

Читалището и театъра еднакво служат за общата просвета и художественото възпитание на нашия народъ — търбва винаги да бѫдат заедно.

Новото време създаде киното. Благотворното влияние на киното е безспорно грамадно, мощно, много по-силно отъ това на театъра, стига подбора на филмът да е направенъ съ необходимата вешнина и изисканост. Лекомислена приказка е тая, че киното е само спекулативно предприятие и читалищата тръбвали да се откажат отъ него. Напротивъ, читалищата изнисатъ само филми, които съ удобрени за тѣхъ отъ министерството на народната просвета и тѣ внесоха подборъ въ тѣхъ. Нашето читалище изобщо използува и ще използува театъра, киното, книгата, словото и

Ячо Ст. Хлѣбаровъ,
председател на читал. „Съгласие“.

ВМѢСТО ФЕЙЛЕТОНЪ

Къмъ ликвидация на несполучливия опитъ

Заглавието е взето отъ в. „Слово“. — Прочетете статията ако искате да научите, какъ тупти сърдцето на мисляща България. — Всичко писано по-долу съж новини, взети на заемъ

Драги читатели, не че нѣма новини, но не всички съж за публикуване. И зашото не всѣкога е удобно и полезно да се пише по лично осмотрение, намираме, че е по-лесно да се коментиратъ чуждите мнения. За това поне нѣма кой да ни се сърди.

Ние и този път ще си вземемъ на заемъ новини. Читателът тръбва да ни извинява — при днешната всеобща криза това се позволява.

Въ статията — „Ликвидация“ (в. „Слово“, год. XIV, бр. 4033), подписана съ псевдонима Fiat (и това, разбира се, не е случайно!), авторът ѝ се пита: „Сме ли предъ случая на правителство (б. р. — става дума за днешните кабинети), напримеръ, на „национална концентрация“, правителство на „личенъ режимъ“, на „народовластие“, на „диктатура“, на „трѣстъ на мозъка“, на „кабине д’аферъ“ и пр.? Като се държи съмѣтка за обстоятелствата, които предшествуваха и нуждите, които наложиха промѣната, като се има предвидъ и набелязваща се главна задача на правителството начело съ г. Късевиановъ, ние не бихме намѣрили по-вѣрна характеристика за него отъ тази, че главната му задача е „ликвидация“ на завареното положение“.

Нека добре да се запомни, че тѣзи думи съж на Fiat, а не на бившия м-ръ Т. Кожухаровъ. Подобни нѣща не може да твърди и П. Господиновъ, макаръ че никога не е ималъ амбиции ѝ на г. директора на в. „Слово“. Вижъ случаите съ Fiat е по другъ — той е никому непознатъ и него-говите думи не могатъ да иматъ каквото и да е значение за българската общественостъ.

Fiat е на мнение, че покрай ежедневните нужди на държавното управление, правителството на г. Късевиановъ има и друга важна, отговорна и съществена задача — „да завърши, чрезъ

ликвидация единъ опитъ за бърза обнова на нашата държавност и общественост, който опитъ, независимо отъ степента на добри намѣрения и честна мисълъ у едни и други, бѣ довѣръ страната до отчужденост между държава и народъ.“

Fiat продължава:

— И зашото нуждата отъ истинска обнова нито е преминала, нито е задоволена, налагаше се не реставрация на миналото, отречено и въ народното съзнание, а само ликвидация на несполучливия опитъ — та да се потърсятъ истинските пътища, за да се види страната гарантирала съ ония държавно-правни условия, които ще дадатъ авторитетъ и сила на държавата не чрезъ отстраняване, а чрезъ привличане на народа въ управлението и чрезъ упразднението на всички негови здрави стопански, културни и политически сили. Да проучи и подготви условията за това, — ето особената задача, която безсъмнено се възлага на днешното правителство.

До тукъ добре.

Наистина, нѣма решително никаква смисълъ да се говори вече противъ миналото. Настоящето започва да тежи не по-малко. То става тежка и отговорна проблема на деня.

Настоящето би могло да се изчерпи съ следната характеристика: къмъ съществуващата въ миналото тежка стопанска и финансова криза се прибави и държавно-политическата. И тя не е новост за България. Но тя става вече толкова остра, че нѣкои хора сериозно подържатъ: хлѣбът е по-малко нуженъ отъ липсата на достатъчно въздухъ.

Това, разбира се, е наивно. Отъ много по-съществено значение е следната констатация на Fiat: — Една отъ многото грѣшки на предшествуващите правителства бѣ този, че тѣ претъркуваха видимото спокойствие и мълчание

Културно-просветна дейност въсрѣдъ земедѣлското население

Откриване на зимни курсове

Съгласно едно предписание на м-вото на земедѣлието, Плѣвенската областна земедѣлско-стопанска дирекция е наредила до подведомствените си органи презъ зимните месеци — най-вече презъ януари и февруари, както и въ миналите години, да предприматъ една широка културно-просветна дейност въсрѣдъ земедѣлското население.

Нарежда се, въ зависимост отъ условията въ всѣко отъ земедѣлското населено място да се организиратъ зимни курсове и редица лекции, предимно върху ония клонове на земедѣлското стопанство, културно и земедѣлско-стопански практики, разрешението или провеждането на които е умѣстно и бѫде предприето отъ службите съ настѫпването на сезона за тѣхъ.

Въ съзаките и зимните курсове ще бѫдатъ застѫпени и въпроси изъ областта на селското домакинство, като въпросът за храната на семейството, домоустройство, облѣкло и пр. За тая цели ще се привлече освенъ персонала на земедѣлските училища, но и всички компетентни лица отъ другите държавни служби, обществени и стопански организации въ отъдѣлните населени места.

Единъ благороденъ и красивъ жестъ

деветъ палта за бедните ученички

Стопанинът на дрехарница „Аржентина“ г. Ив. Георгиевъ, е ималъ хубавата идея да подари деветъ палта — по три на прогимназия — за най-бедните ученички.

Такъвъ даръ г. Георгиевъ прави всѣка година. Учителското г-во при тѣхъ прогимназии изказва своята публична благодарностъ на г. Георгиевъ за хубавия и благороденъ жестъ, който затрогналъ всички ученици.

Учителскиятъ съветъ на първа прогимназия „Дим. Константиновъ“ също благодари сърдечно на семейството Пенчо Мянковъ — агрономъ, за подарените 300 лв. за въ пользу фонда „Подпомагане на бедните ученици при същата прогимназия“, по случай рожденния ден на дъщеря имъ Еленка, отъ III класъ.

По събранието на популярната банка

Повдъ нашата информация

Понеже нѣкои граждани съж съмѣти, че нашата информация по събранието на популярната банка е дадена тенденциозно, считаме се задължени да съобщимъ, че събранието е отложено не за да проучи управителния съветъ на банката подробно условията по отпускането на заемъ на общината, а е отложено поради напредното време за по-късна дата. Изказано се е също мнение до насрочване на второто събрание членове на банката да бѫдатъ още по-добре осветени по заема, като интересуващите се отъ тѣхъ поискатъ най-подробни сведения за него отъ банката.

До тукъ добре.

Наистина, нѣма решително никаква смисълъ да се говори вече противъ миналото. Настоящето започва да тежи не по-малко. То става тежка и отговорна проблема на деня.

Настоящето би могло да се изчерпи съ следната характеристика: къмъ съществуващата въ миналото тежка стопанска и финансова криза се прибави и държавно-политическата. И тя не е новост за България. Но тя става вече толкова остра, че нѣкои хора сериозно подържатъ: хлѣбът е по-малко нуженъ отъ липсата на достатъчно въздухъ.

Това, разбира се, е наивно. Отъ много по-съществено значение е следната констатация на Fiat: — Една отъ многото грѣшки на предшествуващите правителства бѣ този, че тѣ претъркуваха видимото спокойствие и мълчание

Печатница и книжарница

— Бр. Игнатеви —
честити на многобройните си клиенти
Новата година

Складъ „Братя Балкански“
честити Новата година и предстоящите
празници на клиентите си

Андреа Ан. Стойковъ
честити на клиентите си Новата година

Петър Ил. Касабовъ А. Д.
честити на клиентите си отъ Плѣвен
и областта Новата година

Кланица Кото Хр. Партовъ
честити на своите клиенти Новата година
и Коледните празници

Обща занаятчийска кооперация
за общи доставки
честити на членовете и клиентите си
Новата година и имъ пожелава щастливи
дни

Пивница „Менката“
честити на клиентите си Новата година

Фабрика „Младостъ“
честити Новата година на своите
клиенти

Георги Пеневъ
и Данчо Марковски
районни инспектори на Чиновническото
коопер. спестовно застрахователно дружество,
честитъ Новата година на дружествените
членове отъ района имъ

„Малкия Батембергъ“
(ресторантъ и пивница)
честити Новата година на своите
клиенти

Магазинъ „Москва—Одеса“
честити на клиентите си Новата година

Братя Романо
честитъ на клиентите си отъ Плѣвен
и областта Новата година

Обущарски магазинъ „Маша“
честити на клиентите си Новата година

Първа гладачница „Луксъ“
честити на многобройните си клиенти
Новата година и имъ пожелава щастливи
бѫдни

Гостилиница „Стара Швейцария“
честити на клиентите си Новата година
и Коледните празници

Хотелъ „Македония“
честити Новата 1936 год. на многобройните
клиенти отъ града и селата

А. Б. В.
честити на всички свои клиенти и бѫдни
такива Новата 1936 год. — Д. Личевъ

Дрехарски магазинъ „Успѣхъ“ на Бр. Хайдудови
честитъ Новата 1936 год. на клиентите
отъ града и селата

Циментената ф-ка „Левъ“
честити на клиентите си отъ града и
областта Новата 1936 год.

Палю К. Ангеловъ
колбасница „Напредъкъ“, честити на
многобройната си клиентела Новата
1936 година

Димитъръ Стойчевъ
(мебелна фабрика)
честити на клиентите си Новата 1936 г.

Д-во „Задруга“ О. О.
честити на клиентите си Новата
1936 година

Еврейското народно коопер.
д-во „Ахадутъ“
честити на кооператорите и клиентите
си Новата 1936 год.

Пъшо Зановъ и Синъ^и
честитъ на всички свои клиенти отъ
Северна България Новата година и Коледа
и имъ желаятъ щастливо премърване

Бр. Т. Анастасови
честитъ на клиентите си Новата година
и имъ пожелава весело премърване
отъ колониялни стоки

Електрическо бюро Матей
Ножаровъ
честити Новата година на своите кли-
енти и имъ пожелава щастливи бѫдни

Симеоновъ, Капоновъ и
Димитровъ
Машинна фабрика и мѣталолѣкарна —
Плѣвенъ
честити Новата година на своите
клиенти

Коста Златаревъ
честити Новата година на своите
клиенти като ги кани да прегледатъ нови-
тѣ му разкошни подаръци

Магазинъ „Казанльшка роза“
Моисъ Беджерановъ
честити на клиентите си Новата година
и имъ съобщава, че за празниците съ
му пристигнали всички видове детски
играчки

Трикотажна фабрика
Бр. Ахмакови
честити на многобройните си клиентки
и клиенти Новата година

Брѣснаро-фризьорски салонъ
„Хигия“
честити на клиентите и клиентите си
Нова година

Кафене и ресторантъ „Царь Освободител“

честити Новата година на многобройните
клиенти отъ града и областта.

Магазинъ „Рѣждѣлие“ на
Албертъ Якимовъ
честити на многобройните си клиентки
Новата 1936 година

За безразборното строене на паметници у насъ

Изкуството на Кирил Тодоровъ

Тези дни във „Миръ“ се появява една много тенденциозно написана статия, посветена на безразборното строене на паметници у насъ. Прѣката цель на автора й, г. Дим. х. Ивановъ, художникъ, скулпторъ и педагогъ, е била да отрече изкуството на единъ отъ най-младите, но отъ най-даровитите наши скулптори — Кирил Тодоровъ, името на който, за наша гордост, отдавна е преминало границите на България.

Като поводъ за това на г. Ивановъ е дало неотдавна открития въ Габрово паметникъ на Василъ Ев. Априловъ, който споредъ него, „въ художествена стойност не търпи никаква критика“. И по-нататъкъ, като отбележава, че „строения преди 50 години въ Враца паметникъ на Христо Ботевъ сега забавлявалъ всички съ неговото наивно и лошо изпълнение, подхвърля, че „паметника на Априловъ, строенъ петдесет години по-късно, нѣма повече качества отъ паметника на Ботевъ“.

Сравнението, което г. Ивановъ прави между двата паметника, е наистина много смѣло, но като се знае, че той самия е „скулпторъ“, то трѣбва да се вземе не само подъ голѣма резерва, но да послужи и като указание за неговата голѣма надобросъвестност и заинтересованост. Иначе мислимъ, че той не би намѣрилъ морални сили въ себе си за да стигне до такова издребняване и професионална завистливост.

Всенощиятъ характеръ, който се даде на тържеството при освещаването на паметника, даде сѫщевременно и възможност на хиляди посетители отъ всичките краища на България да видятъ самия паметникъ. И ония, които иматъ що годе предстара за паметници и скулптура, и които сѫ видѣли паметника на Априловъ, ще останатъ изненадани отъ тържествието на г. Ивановъ.

Зашто, да се отрече изкуство-

то на единъ ваятель отъ ранга на Кирил Тодоровъ и да се твърди, че дори „публиката въ Габрово, кѫдето интелигенцията е будна и любознателна, се чуди, колебае се, пита, съмнява се въ въ художественитѣ достойнства на паметника“ — трѣбва да се съмѣтне, че злобата и професионалното заслѣпление на „критикъ“ сѫ минали всѣкаква граница на приличие.

Паметникът на Априловъ не е нѣщо случайно. Неговото изработване Кирил Тодоровъ все съхленчено, по приятелство или нѣкакви роднински връзки, както това често се случва у насъ, а чрезъ конкурсы. И понеже конкурса бѣше втори по редъ — първия много злополучно пропадна — може ли г. Ивановъ да се съмнява въ обективната преценка на журето, състояще се отъ видни професори и естети по художество и скулптура? Струва ни се, че самъ той знае колко внимателно и грижливо журето подложи на преценка представенитѣ проекти по паметника, защото то трѣбаше да отблъска всѣкакви съмнения и да се бори съ много странични влияния, идящи съ разни заинтересовани среди.

За да не будѣше никакво съмнение твърдението на г. Ивановъ, справедливостта изискваша той да се отнесе по критично особено къмъ паметника на Априловъ, и да покаже неговитѣ грѣшки. Но да се отрича извѣло изкуството на Кирил Тодоровъ и да го припозиша едва ли до положението на единъ обикновенъ и бездаренъ майсторъ на надгробни паметници, кара ни да вѣрваме, че много злоба, зависть и ненависть сѫ притискали душата на г. Ивановъ, който лично като скулпторъ не е далъ нито една значителна ваятелска творба, освенъ — ако се съмѣта въобще за изкуство — едно нескопостно съставено ржководство по моделиране, предназначено за... основните училища!

Д-ръ Хр. Лютовъ.

Успѣхътъ на „Българска танцова пѣсъ“

Обнадеждащо явление въ нашия национално-културенъ животъ — Рѣдки постижения на българския балетъ. — Българскиятъ Нижински

Преди нѣколко години нашиятъ съгражданинъ Борисъ Цоневъ си поставилъ за цель да покаже най-хубавите български хора, ржченници и танци. По-късно той състави своя танцова трупа, която и до сега обикаля изъ Европа и демонстрира по единъ блѣстящ начинъ българското народно хорографско изкуство.

Това, наистина, е едно радостно и обнадеждащо явление въ нашия национално-културенъ животъ.

Почти едновременно съ Цоневъ въ София заработи съ танцовата група и другъ нашъ съгражданинъ — Харалампи Гарибовъ, балетниятъ спектакли на който винаги бѣха едно истинско тържество на нашето хореографско изкуство. И трѣбва да се подчертате, че доколо Цоневъ играеше хората, ржчените и народните танци въ първичния имъ видъ, при Гарибовъ тѣ сѫ разработени много детайлно въ духа на едно сложно съвременно съвращане на задачите на новото изкуство, кое го дира душата, дълбоките искани и първичните стимули на всѣко човѣцко движение.

Тия дни групата на Гарибовъ — „Българска танцова пѣсъ“, гостува въ града ни и нейните спектакли както за граждани, така и за учени бѣха една голѣма радост. Може да се каже, че никога Плѣвенъ не е виждалъ подобно постижение на български балетъ въ чисто български хореографски стилъ.

Програмата се състои отъ чисто народни хора и ржченници, много характерни, художествено разработени, символистични, би-

тови картини, сола и ансамблови сцени, които отъ начало до край държа публиката въ едно не прекъснато напрежение съ своите чаровно съмняващи се фигури и комбинации.

Всички номера сѫ разработени умѣние и майсторство, особено хубавото пайдушко хоро „Зи-зай“ и ансамбловата ржченица, въ които е вложено голѣма изразителност, пластика и пленяваща красота.

Ако трѣбва, обаче, да се посочи къмъ главно се пада най-голѣмия дѣлъ като интересни и характерни танцори, заслужава да се посочатъ г-ца В. Ангелова и ржководителя на групата — Гарибовъ, които даватъ душа и красота на цѣлия балетъ ансамбълъ.

Следъ първата балетна вечеръ въ столицата, голѣмата наша артистка, писателка и критичка г-жа Роза Попова, написа възвържена статия за впечатленията си отъ балета на „Българска танцова пѣсъ“. И между друго г-жа Попова подчертава, че „Харалампи Гарибовъ е най-културниятъ народни танци и сѫщевременно чаровенъ танцоръ, съ необикновено гѣвко сложение, който предвещава да бѫде български Нижински“...

Ние се радваме, че следъ толкова годишъ упоритъ трудъ въ танцовото и хореографско изкуство, дѣлото на Хар. Гарибовъ се оценява достойно. Желаемъ му само по-голѣмо осмисляне въ живота, за да го видимъ въ най-блико време на онова място, което му сочи сериозната българска критика.

Д. К.

ЧЕСТИТИ ПРАЗДНИЦИ ПОЖЕЛАВА НА ВСИЧКИ КЛИЕНТИ

ПРЕДСТА-
ВИТЕЛСТВО

В. ПЪЕВЪ

ПРИДВОРЕНЪ
ДОСТАВЧИКЪ

срещу „Трите Ергенчета“ и складъ подъ клиника д-ръ В. Траненъ
Предпочитайте финното шоколадено производство отъ сѫщата ф-ка, което е ненадминато по качество и вкусъ

Отъ нашиятъ читатели

Занаятчиинъ за свойтѣ орга-
низации

Неотдавна Централния комитетъ на Българския занаятчииска съюзъ бѣше публикувалъ въ съюзния органъ в. „Занаятчииска дума“ едно възвание, въ което между другото апелираше:

— Съзнателни български занаятчи, застанете на своя постъ и изтръгнете широката занаятчииска маса отъ безразличието и отчаянието, вдъхнете ѹ гордата самоувѣреностъ, че само сплотена и единна въ организацията ни, тя може да надвие страданията си... Разраствайтъ неуморно мощта на организацията и пр. и пр.

Нима има занаятчия, читайки горнитѣ редове, чийто сърдце не би трепнало? Нѣма, но въпрѣки това малцина сѫ на своя постъ.

Кои сѫ причинитѣ? На този въпросъ трѣбва да си отговори всѣки съзнателенъ занаятчия.

Преди нѣколко месеца, когато се създаде новата наредба-законъ за стопанските организации, изведенъкъ се размѣтиха главниятъ на мнозина „занаятчии“, мислейки, че имъ е настѫпило времето — чрезъ занаятчииските сдружения — да станатъ голѣми общественици. И за да постигнатъ тая си най-съкровена мечта, тѣ неподбираха срѣдствата да се борятъ и петнатъ бившиятъ занаятчииски водачи и деятели, вѣрвайки можеби, че при новата организация на съюза, тѣ най-добре ще се наредатъ. Така нѣкои отъ тѣхъ можаха да се добиратъ и до управителните тѣла на организации и дори да деребействуватъ!

Подобно явление ние наблюдаваме въ Плѣвенъ. Тукъ има 15 занаятчииски сдружения и не е безинтересно да се провѣри каква въобще дейностъ сѫ развили отъ основаването имъ до сега; по колко настоятелстви заседания сѫ имали и колко събрания сѫ направили.

Всички сдружения сѫ на точката на замръзването. Никаква дейностъ, никаква организация. Сдруженията могатъ и да загинатъ, нѣкои носятъ вече почетни титли, макаръ и никога да не сѫ принадлиги на коя да е отъ занаятчииските организации.

Въ миналото и сега въпрѣки всичко, тѣ сѫ били и ще бѫдатъ чужди на занаятчиството. И ако не е мисъльта, която блазни вече нѣкои отъ тѣхъ за народни представители въ бѫдещия стопански парламентъ, помощникъ кметове или платени секретари, то тѣ отдавна биха се отказали отъ всѣкаква „обществена“ дейностъ.

Така не може да продължава пощечина. И такива хора немогатъ да бѫдатъ занаятчииски водачи.

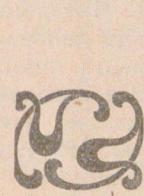
Необходимо е преди всичко висъкъ идеализъмъ. А такъвъ не могатъ да иматъ хора съвсемъ случайни въ занаятчииското движение, които съ постѫпките и проявите си ежедневно само го излагатъ предъ обществото.

Трѣбва прочее, да се направи нѣщо за да се приобщатъ отново занаятчиите къмъ свойтѣ организации. Това ще стане като се посочи ясно и откровено къде е корена на злото и въ кое се крие причината за складяване на мночинството отъ занаятчиите къмъ сдружения.

Велко Биковъ
(крячъ)

Вашата реклама, честитка или обявление за неприемане на именъ дено може да предадете презъ всѣко време на ТЕЛЕФОНЪ № 184.

НАРОДНИЯТЪ ТРИКОТАЖЕНЪ МАГАЗИНЪ



поднася свойтѣ честитки
на хилядитѣ си клиенти
**ЗА НОВАТА
1936
ГОДИНА и
Свѣтлиятъ Христови празници**

хотелъ „СЛАВЯНСКА БЕСЕДА“ - София

На 3 ноември т. г. се откри най-голѣмиятъ въ България
хотелъ „СЛАВЯНСКА БЕСЕДА“ -- София

ул. „Раковска“ № 127, телефонъ 57.

175 стаи, луксозни апартаменти, два асансьора, многочислени телефони, инсталирани въ самитѣ стаи; 57 вани, топла и студена вода въ самитѣ стаи, вѫтрешна обстановка по последенъ европейски стилъ. Всички необходими за пътника информации. Безукорна прислуга.

ЦЕНИ НАЙ-ПОПУЛЯРНИ.

Д-ръ ГЕОРГИ Л. ВРЪБЧЕВЪ СПЕЦИАЛИСТЪ ХИРУРГЪ

се завръна отъ специализацията си въ Германия и

откри частна хирургическа клиника

Въ гр. Червенъ-брѣгъ

Телефонъ № 12.



Просто и не скѫпо открытието на проф. Д-ръ Тейскъ позволява на всѣкя жена да изглежда на години по млада отколкото е въ действителностъ следъ като е изнамѣрилъ, че брѣкитъ се дължи на изчезването на скъпоженитъ елементъ на кожата нареченъ Биоцелъ. Този голѣмъ учентъ на виенската университетъ е намѣрилъ срѣдство да даде отново младостъ на тѣканитѣ. Истинскиятъ Биоцелъ, получъченъ отъ съвсемъ млади животни, се сѫдържа също самъ въ кремъ ТОКАЛОНъ, розовъ цвѣтъ. Намажете се вѣчерь преди да си легнете съ този кремъ и той ще се поеме отъ кожата въ презъ време на сънъ, че изтрие брѣкитъ и ще направи кожата здрава и кадифяна. Отслабнатите мускули на лицето ще се сѫстегнатъ и торбите подъ очите ще изчезнатъ, сутринъ употребете кремъ ТОКАЛОНъ, бѣлъ цвѣтъ (немазенъ), преди да се напудрите. Този кремъ прави кожата по бѣла, стѣга я и я засилва. Той премахва разширението пори и черните точки. Гарантирано е, че употребата на тѣзи „Близнаки“ на хубостта — вѣчерь и сутринъ — дава на цвѣта на вашата кожа свѣжестъ и младежко очарование. Като вземете ще днесъ кремъ ТОКАЛОНъ вие може да забележите вече последицата отъ употребата на сѫщия. За аптеки въ аптекарския складъ — София.

ГОЛЪМНАТА ОПАСНОСТЬ ОТЪ ТРИХИНА

Отъ Д-ръ Ст. Б. Куюмджиевъ

Единъ отъ опасните паразити, които се пренасят отъ животните върху човѣка, е трихината (*trichinella spiralis*). Трихината представлява едно червейче, което има най-голъмо разпространение по свините и се намира въ тѣхната напрѣчна набраздена мускулатура. Среща се и по дивите свини, кучетата, котките, лисиците, мечките и др. месоядни животни. За настъпването на значение е разпространението на трихината при свинята, чието мясо има голъма консумация, особено сега.

Разпространението на трихината между свините зависи отъ културата на даденъ народ: при останали назадъ въ своето развитие народи то е голъмо, докато при напредналите народи е сведено до минимумъ. У насъ се приема едно разпространение отъ 0,2 на сто.

Свините се заразяватъ отъ пълховете, които извѣнредно често страдатъ отъ трихиноза, и отъ човѣшки изпражнения. Когато свинята се отглежда въ кочина, заразяването ѝ съ трихина е изключено. Ако, обаче, се оставя да скита свободно, тя като вседневно животно, се заразява отъ умрѣли пълхове, чиито трупове излязат, или отъ човѣшки изпражнения. Ето отъ какво голъмо значение сѫ нуждите, личи много ясно.

Следъ консумация на заразено съ трихини свинско мясо, стомашниятъ сокъ действува върху капсулите имъ, разтваря ги и трихините се освобождаватъ. На втория и третия ден следъ погълщането на свинското мясо, трихините, наречени чревни, сѫ вече съвършено развити. Въ това време женскиятъ биватъ оплодени отъ межките. Дължината на женскиятъ е 3—4 м., а на межките 1,5 м. На 6 или 7 денъ женскиятъ ражда малки трихини. Тѣхните брой е различенъ споредъ различни автори. Даватъ се отъ 1500 до 10000. Размѣрътъ на новородените малки трихини е на дължина 0,1 м., а на ширина — 0,006 м. Следъ раждането възрастните трихини изчезватъ — межките по-рано, а женскиятъ по-късно.

Огъ червата малки трихини минаватъ въ кръвоносните сѫдове и чрезъ кръзния токъ се разнасятъ изъ цѣлото тѣло. Като стигнатъ крайните на малки кръвоносни сѫдове (капиларите), трихините спиратъ движението си и се установяватъ въ мускулните влакна (напрѣчно набраздени), подъ покривката имъ (сарколема). Така установените трихини назоваваме мускулини. Такива сѫ намиратъ въ определено разреди животни на 7, 8 и 9 денъ отъ захранването. Окончателното си развитие мускулната трихина навършила следъ 3 седмици възрастъ. Тогава тя има дължина 1 м. Въ мускула трихината приема спираловидна форма, като къмъ втория месецъ около нея почва да се образува капсула. Последната бива завършена къмъ края на третия месецъ и има форма на лимонъ съ дължина 0,4—0,8 м. Следъ това настъпва калцирането на капсулата, което заточва най-рано къмъ 6—8 месецъ и завършила най-рано следъ 15—20 месеца. Ако калцирането не уреди жизнеността на паразита, то последниятъ може да остане живъ въ капсулата повече отъ 10—15 години.

Както се каза и по-горе, трихината паразитира въ напрѣчно набраздена мускулатура, като се намира най-много въ мускулната част на диафрагмата, въ мускулите на езика и по-малко другите мускули на тѣлото. Въ единъ грамъ свинско мясо, зависимостъ отъ степента на заразата, сѫ намиратъ различенъ брой трихини: отъ 1—2 до 2000—2000. Единъ авторъ сочи 12,500 трихини.

При заразяването на човѣка съ трихина се наблюдаватъ следници две фази. Първата фаза се характеризира съ възпаление на ервата, съ загубване на апетита, понѣкога повръщане, болки въ stomаха и диария. Тѣзии признания могатъ да се забележатъ 12 часа следъ консумирането на заразено мясо и трайатъ нѣколко дни. Втората фаза настъпва презъ втората седмица и продължава третата седмица като се характеризира съ появата на треска, подобна на малярия, голъма отпадналостъ, болки по всички мускули на тѣлото, трудно дишане поради болки въ диафрагмата и между ребрите, мускули, дреагвостъ въ гласа, трудно гълтане и дъвчене, отоци по нѣкои части на тѣлото. Макаръ и да не се задържатъ въ сърдечния мускул, трихините го нападатъ силно и предизвикватъ болки и възпаление. Има мнение, споредъ което трихините отдѣлятъ специаленъ токсинъ (отрова), който още повече увеличава разстройството на организъма.

Оздравяването настъпва следъ капсулирането на паразита, когато болките вече преставатъ. Не може ли организъма да понесе болките, настъпва смъртенъ изходъ. У насъ сѫ наблюдавани много смъртни случаи отъ трихинни заболявания.

Заразяването съ трихина зависи отъ нѣколко причини:

1. Стъ степента на заразеностъ на свинското мясо. Колкото повече сѫ паразити, толкова по сигурно е заразяването. Ако тѣ сѫ малко, заболяването може да мине леко, дори да не се забележи.

2. Отъ възрастта на трихината. Най-опасна е трихината, когато е напълно развита и съ некалцифицирана капсула. Ако трихините не сѫ напълно развити, немогатъ да се оплодятъ и се асимилиратъ отъ стомашния сокъ и се изхвърлятъ навънъ.

3. Отъ начина на приготвление мясо за консумация. Ако мясо се консумира въ суворо или недопечено състояние, заразяването е сигурно, ако въ него има трихини. Ако мясо е добре изпечено или изварено, което се познава отъ сивия цвѣтъ на мясо и при непушане червенъ сокъ при стискане, опасностъ отъ заразяване нѣма.

Най-сигурна гаранция, обаче, че нѣма да се заразимъ е, да се консумира само такова свинско мясо, което е минало презъ ветеринаренъ прегледъ. Месото отъ свини, клани въ кланиците, се подлага на трихиноскопиране. Това става при специална техника съ особени микроскопи, наречени трихиноскопи, които даватъ увеличение 30—40 пъти и позволяватъ да се видятъ добре трихините между мускулите влакна. Заразените отъ трихина свински меса се конфискуватъ и унищожаватъ.

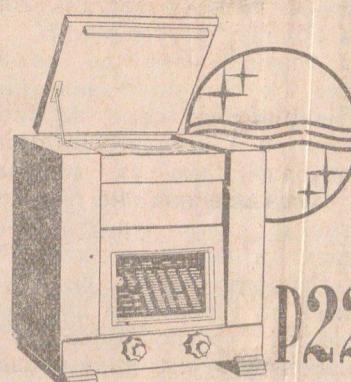
Съгласно чл. 239 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба, закланятъ и за домашно употребление свини тръбва да се подложатъ на трихиноскопиране. Сега, предъ Коледа, когато по традиция много семейства си колятъ свине, а почти всички други си купуватъ свинско мясо, тръбва да се иматъ предвидъ опасностите, които представляватъ то, ако е заразено съ трихина.

Въ интересъ на всѣ е да употребява само такова свинско мясо, което сигурно не е заразено отъ трихина.

Д-ръ ГЕОРГИ АРНАУДОВЪ
ПРИЕМА БОЛНИ
всѣкъ денъ отъ 2 ч. сл. обѣдъ
КАБИНЕТЪ
къщата на Георги Балкански,
улицата за межката гимназия,
срещу химическия институтъ
1—10.

Италианска цигулка съ отъ 3 до 4 личенъ тонъ, заедно съ кутията се продава по същата цена. Справка книжарница „Просвѣта“.

Редакция на в. „Северно ехо“ тел. 184.



ПОДВИЖНИЯ ЗВУКОВЪ РЕФЛЕКТОРЪ

Най-новият октоденъ рефлексъ супер модерни музикаленъ инструментъ за претенциозния слушателъ 4 лампи, убалансирани и ръжда всички дължини на външните

Филипъ P22

Да чуете Филипъ^ъ значи да купите Филипъ!
38,000 работници, 32 фабрики, въ 19 държави на 4 континента

Предст. магазинъ „ДРЕЗДЕН“ - Плѣвенъ

СЪЕДИНЕНИЕ ГУМЕНИ ИНДУСТРИИ

„БОТЕВЪ – ТРАПЕЗИЦА“

О. О. Д-во ПЛѣвенъ

Телефонъ № 194.



БЪЛГАРСКО ПРОИЗВОДСТВО

Шушони, галси, лачени пантотифи съ връзки, лакирани сандали съ каишъка, сандалети съвръзки, къщни пантотифи, туристически гетри, ботуши, цървули и други последни европейски модели съ фасонни марки



ТРАПЕЗИЦА“

Търговци и Кооперации,

не изпушайте случая да се снабдите за сезона съ евтини, трайни и доброкачествени гумени изделия.

ЦЕНИ И УСЛОВИЯ ДОСТЪПНИ.

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗА ЦИМЕНТЪ АКЦИОНЕРНО Д-ВО

„ЛЕВЪ“

Телефонъ № 16.

Телег. адресъ „ПОРТЛАНДЪ“

ВИНАГИ ПРОДАВА

на много износни цени
„ПОРТЛАНДЪ“

:: ЦИМЕНТЪ ::

Само въ Плѣвенъ отъ производството ѝ сѫ построени областната палата, фабрика „Българска захаръ“, Плѣвенската електрическа централа, новата межка гимназия, новата кланица, Военния клубъ и др.

ИВАНЪ СИМЕОНОВЪ, КАЛОНОВЪ & С-ие

МАШИННА ФАБРИКА И ЖЕЛЪЗОЛЕЙРНА

ПЛѣвенъ

За телеграми:
„Мелница“

ИЗРАБОТВА:

Мелнични машини: валцове, планзихтери, филтри и др.
МАСЛОБОЙНИ ИНСТАЛАЦИИ

Рафинирани инсталации за растителни масла

Хладилни и ледопроизводителни инсталации

Винарски машини: винтови гроздови преси и роначки мелачки

МАГАНИ ЗА ПАМУКЪ

Турбини за различни падове и води

Моторни глави, цилиндри и бутала за мотори, фрезовани зъбни колелета и рифеловани валове

Машинни инженери и техники на разположение на клиентите ни.

ЛЮБОВЬ И СМЪРТЬ

Разказъ отъ Ж. Роденбахъ

I.

Надвечеръ, единъ недѣлѣнъ денъ, въ дома на стария писателъ, гдѣ обикновено се водѣха леки шеговити разговори, и гдѣ то бѣ приятно всѣко бѣрене, подкачиха въпросъ за любовта.

Банална тема — но пролѣтъ създаваше настроение. Отъ градината се навдигаше и влизаше презъ отворения прозорецъ благоуханието на първите сирени, на рано поникнала трева и на влажна земя, отъ която се носѣше приятенъ дъхъ. А едва преди това говориха върху тежката драма, разиграна сутринта, за лишенъ пѣтъ разказано и отнасяща се до смъртта на двама влюбени, които свършили живо-та си съ самоубийство.

II.

Романистътъ де-Горнъ каза съ страхливъ като сивопепелявътъ му очи гласъ, въ които понѣко-га пламваха огънчета.

— Не е любилъ тоя, който поне веднажъ не е мислилъ за смърть съ любимата жена.

— Дяволъ да го вземе! Та то-ва е твърде романтично, отгово-ри стария писателъ.

Той бѣше близъкъ до идеите на XVIII вѣкъ, и не разбираше отъ трагичните пароксизми на страстите. Винаги той бѣше само curiose, както сж казвали тогава, и за него жената имаше значе-ние само като скъпожеъна играчка. Орицателно се отнесе и Вал-ми, но по други съображенія. Споредъ него всичко това могло да се обясни напълно научно; то е общъ физически законъ, естест-вено явление на упадъкъ на сили, което се чувствува особено, когато любовта е твърде силна и когато слабитъ любовници не могатъ да я понесатъ. Най-после така е било и въ стария римляни. Валми бѣше дарвинистъ. Той обясняваше теорията съ теж-ки научни думи, съ пламнали очи и съ рѣзки жестове на протегнатъ напредъ ръце, които, като че ли сочеха върхия пѣтъ.

Де-Горнъ не се повлия отъ убедителността на позитивиста.

— Все пакъ търбва да се съгласимъ, че тѣгата следъ любовта не е пръста умора, след-ваща следъ физическо напреже-ние, а нѣщо повече — мѣжа за края, т. е. душевно, психическо явление.

— Добре, каза Валми: — но тогава то е резултатъ на нежното неопределено съзнание, че любовта е примамка...

Само накрая човѣкъ се чувст-вува измаменъ и миражътъ се разсѣива заедно съ потушената страсть. И тогава го измѣжва.

— Не, нѣщо повече! — настоя-ващъ де-Горнъ. — Тая мѣжителна тѣга не зависи само отъ инстинкта. Често тя е твърде съзнателна и обмислена.

Той отново се върна къмъ ми-сълта си.

— Ако толкова много влюбени се обхващатъ отъ желанието да умрятъ и умиратъ, както е въ-действителностъ, въ пълния раз-цвѣтъ на своята любовъ, а и числото имъ се увеличава все повече, това е, защото любовта и смъртта сж свързани по при-лика съ нѣкакви невидими за тѣхъ нишки. Едната води къмъ другата. Усещането отъ едната прави другата по-изтѣнчена и повече безнадеждна. И по ната-тькъ смъртта може да възбуди любовъ. Какъ ще си обяснимъ манията на селските влюбени да съединяватъ рѣжетъ и устнитъ си при гробовната ограда. И това е както за простосмъртните, така и за интелигентните. Нима Мишле не води невестата на късната си любовъ на Рѣгра Lachaise, пре-ида разтвори розата на своята есенъ, знаейки, че той ще говори за любовта по-красноречиво срѣдъ гробовете и предъ лицето на вѣчността и смъртта?

— Могатъ да се намѣрятъ и други примѣри. Убиетътъ бѣга следъ престъплението къмъ жри-цитъ на веселието: нужно му е сладострастие, понеже е видѣлъ

смъртта. А странното влече-ние, което изпитвамъ къмъ женитѣ въ трауръ, не е ли сѫщото? Не само къмъ блондинките, които въ черния крѣпъ сж по-мили и по-нежни; но изобщо къмъ всички въ трауръ — и само благодарение на това, че тѣ увлечатъ къмъ себе си и възбудватъ страсть: смъртътъ е около тѣхъ и въ тѣхъ, и ние мечтаемъ да я съединимъ съ любовта.

III.

Стариятъ писателъ, открилъ красивата си глава, която, при луненъ блѣсъкъ изглеждаше като изваяна, а сега твърде бледна при умиращата дневна свѣтлина, слушаша заинтересовано. Го-стната потъваше въ сумракъ не толкова отъ вечерната дрезгавина, колкото отъ призрачните, из-викани изъ измамното царство на душитъ, разкрити отъ произне-сенитъ думи. Въпрѣки сериозния разговоръ трѣти полазила по лицата. Всички си спомниха по-нѣщо. Де-Горнъ като че пробуди нѣкакви сънища и всѣкъ възкрем-си въ паметта си нѣкоя любима отъ по-рано жена, прекаранитъ съ нея часове и прецѣтѣлъ вече цѣлувки. Всѣкъ почувствува шумолението на мъртви листа, видѣ старите гробове и потоци-тѣ пролѣти сълзи. Презъ полу-отворените прозорци се носѣше диханието на пролѣтъ, благо-ухаеше свѣжата градина и като че ли вѣше аромата на младо-стъта. Вѣренъ на възгледитъ си за природата, Валми настояваше на своето:

— Всичко това е изтѣнченост на израждането. То нѣма нищо общо нито съ инстинктъ, нито съ нѣщо вродено, както мислите. Първобитните народи не сж по-знавали тия тѣнкости, тѣ биха ги презирали. Тѣ не сж познати и на диваците.

IV.

— Обаче, каза де-Горнъ, пѣ-сента на пѣсните вече съединя-ва любовта съ смъртта. „Лю-бовътъ е сила като смъртта, а ревността, като гробница“. Ос-венъ това и азъ, самъ имамъ решителъ „опитъ“ за мистич-ното сродство на любовта съ смъртта. Това е една странна исторія изъ моето минало, която не мога да си спомня безъ трѣп-ки. Преди двадесетъ и петь годи-ни азъ имахъ врѣзки съ една жена, къмъ която особено ме влечеше нейната бледност на сломена красавица. Вървѣше бавно. Живѣше усамотено; на-пустнала грубия си мѣжъ. Вед-нѣжъ дойдоха при нея леля й, която я възпитала и обичаше като родна майка, и по-малката й се-стра. Нѣколко дни не се виждахме. Веднага получавамъ телеграма, съ която ме моли да оти-да въ хотела, гдѣ сж отседнали роднините й. Леля й била твърде зле... Моята красавица нито за минутка не напушдала болната. Не могла да я остави и искала да ме види за да добие мѣжество. Тѣкмо се видѣхме въ малката гостна. Въ близката до нея стая, където лежеше болната се разнене съ силенъ викъ. Тя избѣга вед-нага. Следъ минута новъ викъ — и азъ познахъ нейния гласъ: Тя ме викаше. Чухъ волитъ и ри-данията й. Неможемъ да се молимъ, когато дойде смъртта!

Разбрахъ това и затичахъ въ съседната стая. На кревата лежеше жена съ изѣкъни очи; отворената уста бѣ потъмнѣла следъ излѣзлата душа, а рѣжетъ съ спутни безнадежно надолу, като оржжие на победенъ. Пред-ставете си тая смъртъ самотна, ненадейна, безъ помошъ и прош-ка! Моята любима като че стана по-серизона и важна и по-разително бѣла като статуя, предъ леглото на мрѣвата. Сестра й, седнала въ креслото, ри-даеше въ безпаметно мѣлчане.

Като отдахме последния дългъ къмъ умрѣлата, идѣха гри-житъ за необходимитъ формал-ности, да се нареди за погребе-нието, да се съобщи на надлеж-ния чиновникъ, да се поржча

трауръ и да се известятъ близ-ките роднини за смъртта.

Тя искаше сама да свѣрши всичко. Не се довѣряваше нико-му. Замоли ме само да остана при сестра й, на която бѣ страшно да бѫде сама съ мѣртвата. Тая дълга мрачина ние прекарах-ме заедно. И ето чудната, невѣзможната страна на цѣлата исто-рия. Споредъ силите си азъ се мѣжихъ да успокоя и да върна бодростта на госпожата. Но чо-вѣшките думи сж така празни. Тя чувствуваше това и не гово-рѣше. Тя седѣше въ стаята до мене и никой не се решаваше да стане. Поискахъ да запали лампа-та, а тя ми каза: „Не, Безполезно. Не ме напуштай“. И ми хвана рѣжетъ, като че ли да ми благо-дари за тѣгата, за помощта въ нещастното и съчувствието, кое-то ѹкѣвамъ. При това тя пла-чеше пралично на малко детенце. Азъ започнахъ да бѫрша мѣлча-ливитъ и сълзи. Изведенажъ тя ми стисна силно рѣжетъ. Азъ не можехъ да помисля нищо лошо, но тя се приближи до мене и облегна глава на рамото ми, като натежала отъ пролѣтѣ сълзи. Безъ всѣкакво предварително на-мѣрение коситъ ни се допрѣха и смѣшиха. И едно странно безумие ни запали. А до настъ лежеше трупъ! Тя се наведе къмъ лицето ми и неволно устнитъ й се впи-ха въ мотъ. Любовъ ли бѣше това? Нѣзъмислено. Въ такива минути това би било твърде ко-щунствено твърде чудовищно. И освенъ това, въ вечерната тѣмнина, смѣсъ съ сънки, азъ бѣхъ нѣщо неопределено, образъ безъ име, едва човѣкъ. Азъ добре разбирахъ че тя ме счита за нищо. За не азъ бѣхъ само бързо, необходимо оржжие за забрава отъ твърдъ голѣмото страдание.

Тя жадуше за цѣлувки като наркоза, като опiumъ или мор-фий. И тя се забрави, не искаше да знае за нищо, стигна до предѣла и престана да се вла-дѣе...

Сцената бѣше ужасна! Азъ треперѣхъ. Бѣше ми безумно смѣрно. Н, не съмъ виновенъ! Презъ слѣдващите дни не смѣхъ да я падамъ. Но тя, твърде спокойна, езъ гризене на съ-вестъта, покъ прие загадъч-ния си видъ, който ми бѣше по-знатъ отъ рано — при рѣдките ни срещи у сестра й.

При та характерно бѣше дѣлъбокото равнодушие къмъ мене, като ли нищо не е било. Наистина, чуци се нѣщо странно. Още веднѣшъ любовътъ и смъртъ-та се съединиха, свързаха се съ тайнъниши. Смъртътъ бѣ близ-ка и възбужи страстьта.

V.

Бѣрзайки въ желанието си да съврши покоро разказа си, кой-то привлечъ толкова дълго вни-манието и присъствието:

— Така финаги и на всѣкѫде. Думата любъ — думата смъртъ изхождаше една отъ друга. Тѣ сж двета сата на една и сжша планина, и това казвамъ: „не е любъ я, който не е поже-лалъ да умѣ съ любимата си“, защото точта, отъ която започва началото скатоветъ, е върхътъ, или вътралното място на плоскогорио; отъ тамъ двата ската взема началото си и тамъ се сливатъ! Любовътъ и смъртъ-та сж точната — нѣщо единно.

Де-Горнъ лѣкъна. Искритъ угас-наха въ пѣлта на сивитъ му очи. Настанѣмѣлчане. Стариятъ писателъ сѣ въ нерешител-ностъ. Яснѣтъ му разсѣдътъ и методъ на юблюдение не допуска никакъ мистическо начало. Валми се омѣчи да примири крайностите!

— Да имѣли, има тайна, не-разгадаема ила на природата.

Никой не иза-повече. Всѣкъ мѣжше за живота, за своя животъ! Изъ свѣжата гра-дина благоуше вечна пролѣтъ. Въ малката ая стана тѣжно; тя бѣ обхванатотъ вечерната тѣм-нина. Сѣнкъ и мѣлчанието се смѣшиха, и, то че ли, още вед-нажъ се съединиха Любовътъ и смъртъта.

Прѣде: В. Чальковъ.

БАНКА „БЪЛГАРСКИ КРЕДИТ“

ЦЕНТРАЛА СОФИЯ
СЪ УЧАСТИЕ НА ДЪРЖАВАТА

Основана съ специаленъ законъ и Царски указъ № 30 отъ 15 VI. 1934 г.

КЛОНОВЕ

СОФИЯ	ПЛѢВЕНЬ
ВАРНА	ЮЧЪ-БУНАРЪ—София
ПЛОВДИВЪ	ПОДУЕНИ—София
ХАСКОВО	ВЛАДИСЛАВЪ—Варна
ДУПНИЦА	СЛИВЕНЬ
РУСЕ	КЪРДЖАЛИ
БУРГАЗЪ	ПЕРНИКЪ
ЯМБОЛЬ	ТРЪМБЕШЪ
СТ.-ЗАГОРА	ДСЕНОВГРАДЪ
Т.-ПАЗАРДЖИКЪ	ПРОВАДИЯ
КЮСТЕНДИЛЪ	СВИЩОВЪ
ГОР.-ОРЪХОВИЦА	ЛОМЪ
ЛѢДЖЕНЕ	СЕВЛИЕВО
ШУМЕНЪ	АЙТОСЪ
ВРАЦА	ГАБРОВО

Кореспонденти въ всички градове въ България и странство.

Извѣршва всички банкови операции: текущи сметки, заеми, сконто, преводи, инкасо, удо-стовѣрения за гаранция предъ частни фирми въ Бъл-гария и странство и всички държавни учреждения за участие въ търгове и пр.

Приема влогове: срочни, безсрочни, детски и по-спестовни книжки при най-износни за вложителя усло-вия и улеснения при изплащанията.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ АДРЕСЪ:

„БЪЛКРЕДЪ“.

Фабрика „ПЧЕЛА“
на ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ и БРАТЪ-Плѣвенъ
по случаи Новата година и коледнитѣ празни-ци,
пусна въ продажба ненадминати по вкусъ

на народни цени:
финни млѣчни шокола-ди, луксозни шоколадо-ви бонбони, ароматични бонбони и карамели, хал-ви, локуми и др.

Деликатеси за бедни и богати ще намѣрите само въ магазина на

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ и БРАТЪ,
съръ-пазар

ХРОНИКА

Кметът на града въ отпъкъ. — Огън вчера кмета на града г. инж. Никола Мариновъ, е въ едномесечен отпускъ. До завръщането му ще се замества от пом. кмета г. Крумъ Лингоровъ.

Награденъ журналистъ. — Н. В. Царът е наградилъ нашия колега г. Иванъ Писковски, редакторъ-стопанинъ на пловдивския ежедневникъ „Борба“ съ офицерския кръстъ на ордена „Св. Александъръ“ за 25-годишна журналистическа дейност.

Драмата въ Сараево. — През тази седмица Модерния театъръ представя единъ отъ най-интересните и шумни филми на сезона — „Драмата въ Сараево“. Играятъ първостепенни артисти.

ВЪ КОЛЕДНИЯ БРОЙ на в. „Северно ехо“ ще бѫде по-мъстън единъ отъ най-хубавите разкази на младия и талантливъ писател Дашко Радевъ — „Спасената“, писанъ специално за нашия вестникъ.

Сточната служба между Плѣвенъ и Ловечъ. — Плѣвенската сточна гара съобщава, че за обслужване сточния трафикъ между Плѣвенъ и Ловечъ, отъ 20 декември е въведен специална събирателна и разносна служба за превозъ на дребни пратки, като за тази цел е пуснат въ движение специаленъ камионъ.

Превознитъ такси съ 30 ст. на килограмъ отъ градъ или гара Плѣвенъ, до градъ или гара Ловечъ.

Всички, които искатъ да се възползватъ отъ тая служба, за да обаждатъ взети колетът отъ тъхните магазини или домове, могат да се отнесатъ въ сточната гара.

Обществени прояви. — Пишатъ ни отъ с. Каменецъ, плѣвенско, че новиятъ кметъ на селото г. Д. Димитровъ, въ едно и също време е проявилъ доста голъма стопанска и благоустройствена дейност. Селяните не скриватъ задоволството си отъ него.

Интересна книга. — Наскоро излиза отъ печатъ книгата „Земедѣлското образование въ Скандинавия“, написана отъ Т. Брънековъ, който през миналата година посети скандинавския полуостровъ и направи редица проучвания въ областта на селското стопанство и земедѣлското образование.

Книгата, макаръ и специална, представлява интересъ за всѣ, който се интересува отъ възможностъ за даване едно подходящо образование на младежъта у насъ.

Доставя се отъ редакцията на в. „Тракиецъ“ — Ямболъ.

УМОЛЯВАМЕ нашите клиенти и абонати да си взематъ бележка, че телефонния номеръ на в. „Северно ехо“ е 184.

За фондовитъ марки. — Инспекцията на труда въ Плѣвенъ съобщава, че всички издадени разрешения за продажба фондови марки се анулиратъ отъ 1 януари.

Слѣдът тази дата марки могатъ да продаватъ съ специално разрешение отъ инспекцията — телеграфоощенските станции, популярните банки и тъхните съюзи и личните пенсионери при фонда — по злополука, инвалидност и старостъ.

Златната мечта. — Презъ тази седмица кино „Гlorия-Паласъ“ представя „Златната мечта“ съ Вили Фричъ, Лилиянъ Харвей и Вили Форстъ.

Готовете се за „Вечната пѣсъ“ съ Марлена Дитрихъ.

Областно акцизно управление. — Отъ днес въ Плѣвенъ се открива областно акцизно управление. Ржководството и персонала му ще бѫдатъ назначени дни.

Административни промѣни. — За кметъ на с. Славяново — никополско, е назначенъ г. Иванъ Божиновъ отъ с. Пордимъ.

САМО „ДѢДО МРАЗЪ“ виноградни гольми изненади за празниците.

За бедните граждани. — Презъ този месецъ киното ще представи следните филми: „Тайна“ съ Рудолфъ Форстеръ, „Възкресение“ съ Анна Стенъ и „Щастие“ съ Габе Морле и Шарль Бояе.

Коледенъ подаръкъ. — Въ четвъртъкъ, 3 януари, училищното настоятелство ще раздаде въ всички основни училища и прогимназии като коледенъ подаръкъ 900 костюмчета и роклици за бедните ученички и ученици.

За ПРАЗНИЦИТЕ нови модели палта и полурубики при Никола Евтиния.

Дѣдо Мразъ отъ приказките въ действителност

Изненада за васъ и децата ви презъ Коледните празници

Най-голѣмата и съкровищна мечта на вашите малки, особено презъ Коледните празници, е да видятъ приказния Дѣдо Мразъ, цѣлъ побѣлялъ отъ снѣгъ и съ пъленъ кошъ отъ най-пѣстри и разнообразни подаръци.

Наблизътъ ли предници, първиятъ сънъ на вашите деца е посветенъ на Дѣдо Мразъ. Тъ виждатъ какъ приказния старецъ леко пристъпя къмъ тѣъ, усмихва имъ се, гали ги по ръкосъщъ къди, разказва имъ чудни приказки и имъ поднася гарски подаръци.

А вашите деца тръгнатъ отъ радост и протягатъ ръжичките си къмъ него... Вие те виждате често нали, какъ вашиятъ деца се усмихватъ въ сънъ си, протягатъ и здраво състискатъ ръжичките си... Тогава съгурно сънуватъ своя любъ Дѣдо Мразъ, радватъ му се състискатъ подаръците, които съ получили отъ него.

Вмѣсто да му се рдвагатъ само въ сънъ си елите предъ Коледните празници съ вашите деца въ народния трикотажен магазинъ „Дѣдо Мразъ“, за да видите въ една приказна, недействителна обстановка вашата на деца ви мечта — Дѣдо Мразъ.

АНГЕЛЪ ПАЛОВЪ ЗЖБОЛЪМЪ

се установи на частъ практика въ зданието на БРГРАСЕВИ — срещу паметник на „Свободата“

Приема болни въ време

Сънъ въ зимна нощъ. — Кино „Съгласие“ представя презъ цѣлата седмица художествения филмъ „Сънъ въ зимна нощъ“ съ Магда Шнайдеръ и Волфъ Албахъ Рети.

Презъ този месецъ киното ще представи следните филми: „Тайна“ съ Рудолфъ Форстеръ, „Възкресение“ съ Анна Стенъ и „Щастие“ съ Габе Морле и Шарль Бояе.

Коледенъ подаръкъ. — Въ четвъртъкъ, 3 януари, училищното настоятелство ще раздаде въ всички основни училища и прогимназии като коледенъ подаръкъ 900 костюмчета и роклици за бедните ученички и ученици.

Коледна елха. — Настоятелството на читалище „Съгласие“ урежда на 8 януари (втория ден на Коледа) въ театралния салонъ коледна забава за децата и учащи се на всички читалищни членове. На всички деца ще бѫдат раздадени подаръци отъ читалището.

Учебни. — Въ с. Писарово, плѣвенско, е откритъ трети класъ при мѣстната прогимназия. Издръжката на учителя е поета отъ горно-джбнишката община.

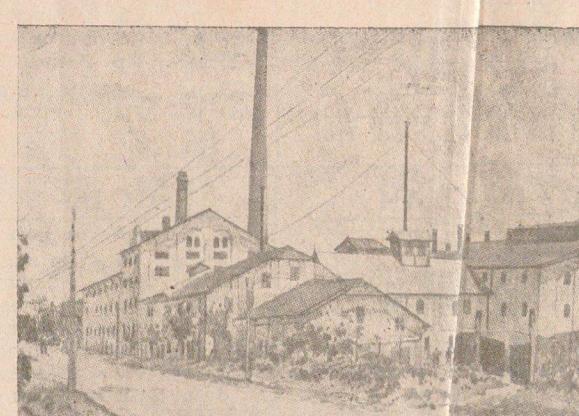
Ученически трапезарии. — Следът коледенъ празници при всички училища въ Плѣвенската окolia се откриватъ безплатни трапезарии. Издръжката имъ е отъ фонда „Обществено подпомагане“.

За свинското месо. — За да се запази гражданството отъ трихинозни епидемии и други заболявания отъ консумация на свинско месо отъ неизвестенъ производът, градския ветеринаренъ лѣкаръ най-строго забранява продажбата на свинско месо вънъ отъ града.

Поменъ. — Пишатъ ни отъ с. Видраре, тетевенско, че мѣстниятъ жителъ Ив. Тодоровъ по случай 6 месеца отъ смъртъта на съпругата му Дона Ив. Тодорова, е далъ обѣдъ на 120 души отъ мѣстната ученическа трапезария. Учителското тѣло му благодари сърдечно.

За работнически книжки. — Плѣвенската инспекция на труда ще обмѣни книжки „Злополука“ за 1935 година съ такива за 1936 година отъ 2 до 10 януари.

Всички работодатели съ дължни презъ това време да представятъ старите си книжки редовно облени и пополнени и се снабдятъ съ нови. На неизпълнителите това разпореждане, както и на закъснялите следъ 10 януари ще се съставятъ актове безъ всѣкакво предупреждение.



Нова индустрия въ Плѣвенъ

Не у споримъ фактъ е че едно отъ най-крупните предприятия у насъ, е кермичната фабрика Акц. д. в. „Ив. Н. Желѣзаровъ & синъ“ край Плѣвенъ, което въ съкредитно прави все по нови въведение и подобряния въ своето производство.

Така презъ текущата година къмъ фабrikата бѫше откритъ и новъ отдѣлъ за каменинови канализационни и водопроводни тръби, обзаведенъ и усъвършенстванъ напълно по изискванията на последната дума въ техниката.

Презъ годината фабриката завърши въ новия си отдѣлъ своята подготовката и организационна работа и се подготви вече за масова такава презъ тая година. Заслужава да се отбележи, че отъ направените досега опити и приложения въ новото производ-

ство, се е указалъ по качество, изработка и здрина то не само ща съперничат, и ще надмине всички европейски фабрикати отъ този браншъ.

Нашето положение е, новиятъ отдѣлъ на фабриката Желѣзаровъ да се раздѣлне до такива размѣри, че да става нужда да внасяме побни материали отъ чужбина, и то освенъ че винаги иматъ нюансни цени, но често лягатъ несигурни и въ своята израгка.

Популярна банка-Плѣвенъ

(Кредитно кооперативно сдружение съ дълъгъ капиталъ и фондове 13 милиона лева)

Поздравява банковитѣ членове и тѣхните семейства съ НОВАТА 1936 ГОДИНА и имъ пожелава здраве, благополучие и по-редовни и тѣсни връзки съ банката имъ.

РАДИОПРИТЕЖАТЕКИ! Радио техническо бюро „ЕЛЕКТРОНЪ“ (срещу магазинъ „ИТАЛИЯ“)

измѣрва динамичната характеристика на всички видове европейски и американски радио-лампи съ прецизенъ апаратъ. Поправя всѣкаквъ типъ линейни суперъ радио-апарати. Намагнетизиране на отслабнали високоговорители и слушалки. Конструиране на всѣкаквъ типъ суперхетедродинни радиоапарати, усилватели и специални бактерийни апарати за селски читалища.

За Нова година и празниците

ДРЕХАРИЦА „АРЖЕНТИНА“

достави най-последните модели отъ

ДАМСКИ МАНТА задоволяващи и най-изтъчните и капризенъ дамски вкусъ, съ гарнитури отъ финни кожи, токуто пристигнали

Видите ли нѣкоя госпожица или дама съ елегантно манто, знайте, че непременно е изработено отъ

ДРЕХАРИЦА „Аржентина“

КРЕВАТНА ФАБРИКА „ДУНАВЪ“ СЪРЪ ПАЗАРЪ

НА СКЛАДЪ ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ ТАБЛЕНИ КРЕВАТИ

НОВИ МОДЕЛИ — ЦЕНИ КОНКУРЕНТИ

Пребоядисва стари кревати

Плѣвенско областно данъчно управление

Обявление № 21080

гр. Плѣвенъ, 27 декември 1935 год.
Съобщава се на интересуващи се, че на 15 день отъ публикувано настоящето въ в. „Северно ехо“ отъ 8 — 12 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на Плѣвенското обл. дан. управление ще се произведе търгъ по доброволно съгласие съгласно чл. 126 отъ закона на Б. О. П. за продажбата на около 22,500 кг. суровъ тютюнъ, който се намира въ с. Горенъ Дѣбникъ, плѣвенско. Приблизителната стойност на тютюна е около 40,000 лв. Залогъ за правоучастие въ търга е 5%, който се допълва до 10% следъ възлагане на търга. Членъ 137 отъ закона за Б. О. П. е задължителенъ. Разносътъ по търга съ за съмѣтка на купувача. На търга ще се допускатъ за конкуренти само онни лица, които притежаватъ патенти за правотъргуване съ сурови тютюни и тютюнини фабриканти. Настоящето замѣнѧ отдѣлни поемни условия.

За обл. дан. началникъ: А. Икономовъ.

Петърнишко селско общ. управление плѣвенско.

Обявление № 5668

с. Петърница, 22 декември 1935 година.
Съобщава се на интересуващи се и на Иванъ Геновъ Стефановъ, Борисъ Ив. Пановъ и наследниците на Петъръ В. Дуновски, всички отъ с. Петърница, че планът на недвижимия имотъ, който общински съветъ съ протоколъ № 8 отъ 15 май 1935 год. е решилъ да отчужди за общинска полза, а именно имотът на Иванъ Г. Стефановъ, Борисъ Ив. Пановъ и наследниците на Петъръ В. Дуновски, отъ с. Петърница, едно дворно място състоящо се отъ 710 кв. метра заедно съ находящи се въ него сгради, а именно: 1. Недоизкарана къща съ застроена площ 60 кв. метри; 2. Доизкарана къща съ застроена площ 45 кв. метра и 3. Стара къща съ застроена площ 41 кв. метра находяща се въ с. Петърница въ кв. 5 парцела II-a, между съседни страни общинска парцела III, Георги Пъчевъ и отъ две страни улици, се изложи въ общ. управление, където ще стои 10 дни.

Презъ това време всѣкъ заинтересованъ и самитъ стопани могатъ да дойдатъ и да го прегледатъ, да проучатъ преписката по отчуж

ЗАСТРАХОВАЙТЕ СЕ ПРИ ОБЩОТО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АНОНИМНО Д-ВО

ВИКТОРИС БЕРЛАНД

19

36



Резерви:
Р. Маркъ: 450,000,000
Лева 14,850,000,000

Едно отъ най-голъмъ и солидни дружества въ свѣта

Застр. капиталъ Животъ
Р. Маркъ: 1,265,000,000
Лева 41,974,500,000

Застрахова винаги при най-износни за всички условия

ОСНОВАНО ВЪ 1853 ГОДИНА

ГЛАВЕНЪ ИНСПЕКТОРЪ И ПРЕДСТАВИТЕЛЬ
за Пловдивъ и Пловдивска областъ

Любомиръ Д. Георгиевъ

КАНТОРА: машинна фабрика
„Напредъкъ“ — К. Грасевъ

ДОМЪ: улица „Иванъ Вазовъ“ 7.
— Пловдивъ —

ЯНУАРИЙ	
1 с.	† Нова година (с. Бон.)
2 ч.	* Св. Игнатъ Богорос.
3 п.	Св. м. Юлиана
4 с.	Вмч. Анаст. Увереш.
5 н.	Св. 40 мжч. въ Крътъ
6 п.	Преп. мжч. Евгения
7 в.	† Рождество Христово
8 с.	Съб. Пр. Богородица
9 ч.	* С-м. Арх. Стефанъ
10 п.	2000 м. изб. въ Никоп.
11 с.	14000 д. изб. за Христа
12 н.	Мжч. Анисий
13 п.	Пр. Милани Римски
14 в.	+ Вас. Вел. нова година
15 с.	* Силивестра пата Рим.
16 ч.	* Пророкъ Малахий
17 п.	Съборъ на 70 апост.
18 с.	Мжч. Теоф. (постъ)
19 н.	+ Св. Богоявление
20 п.	Св. Иоанъ Кръстит.
21 в.	* Пр. Доминикъ (б.-день)
22 с.	Мжч. Поливакъ
23 ч.	* Григорий Нисийски
24 п.	Преп. Теодосий
25 с.	Мжч. Татяна
26 н.	Мжч. Ермилъ
27 п.	Преч. избити въ Синай
28 в.	* Св. прор. Агое
29 с.	* Пок. ч. вер. ап. Петра
30 ч.	† Рожд. д. на ц. Бор. III
31 п.	Св. Итан. и Кирилъ

ФЕВРУАРИЙ	
1 с.	Пр. Макар. Египет.
2 н.	+ Пр. Евтими Велики
3 п.	Пр. Максимъ изповед.
4 в.	Ап. Тимотей
5 с.	Еп. Климентъ триодъ
6 ч.	Прѣп. Ксения
7 п.	* Григорий Богословъ
8 с.	Пр. Ксенијонъ
9 н.	+ Мч. Иоанъ Златоусть
10 п.	Пр. Ефремъ Сир
11 в.	Пр. мощ. Игнатъ
12 с.	* Тон Свѣтили
13 ч.	Св. К. и Иоанъ
14 п.	* М. Трифонъ (зарезанъ)
15 с.	Срет. Господ. (задуш.)
16 н.	+ Сим. Богор. (мес. заг.)
17 п.	Пр. Исидоръ
18 в.	Мжч. Ангапай
19 с.	Пр. Вак. Смирни
20 ч.	Преп. Партиенъ
21 п.	Преп. Тимотей
22 с.	Мч. Никифоръ
23 н.	+ Св. Харал. (сир. заг.)
24 п.	Св.щм. Власна
25 в.	Архиел. Мелетия
26 с.	Пр. Март.
27 ч.	Пр. Декаполитъ
28 п.	Преп. Павла Т.
29 с.	* Тодоровъ-день

МАРТЪ	
1 н.	† Нед. Православна
2 п.	Теодоръ епис.
3 в.	† Сан. Стеф. България
4 с.	Лъвъ пата Римски
5 ч.	Преп. Лва Епископа
6 п.	Пр. Тимотей
7 с.	Мжч. Евгени
8 н.	+ Св. Поликарпа
9 п.	И и II-о глави Предтеч.
10 в.	Арх. Терасий
11 с.	Св. Порфирий
12 ч.	Прор. Декаполитъ
13 п.	Вас. Исп.
14 с.	* Св. преп. Евдокия
15 н.	+ Нед. Кръстопоклона
16 п.	Свм. Савина
17 в.	Пр. Герасимъ
18 с.	Мжч. Конона
19 ч.	Св. 42 мученика
20 п.	Св. Василий
21 с.	Преп. Теофилактъ
22 н.	+ Св. 40 мученици
23 п.	Свм. Кордата
24 в.	Софроний патр. Ерусал.
25 с.	Теофанъ Сигриан.
26 ч.	Преп. мощ. Ник. Кон.
27 п.	Преп. Бенедикта
28 с.	Мжч. Агапий и др.
29 н.	+ Мжч. Марко
30 п.	Иоана спасит.
31 в.	Св. Кирилъ Ерусал.

АПРИЛЪ	
1 с.	Свѣти м. Хрисанда
2 ч.	Преп. Отец. Сави
3 п.	Преп. Ен. Якова
4 с.	* Лазаровъ-день
5 н.	+ Цвѣтница Връбница
6 п.	Велики понеделникъ
7 в.	Благовещение
8 с.	Велика срѣда
9 ч.	Велики четвъртъкъ
10 п.	Велики петъкъ
11 с.	Велика сѫбота
12 н.	+ Вѣзкрес. Христово
13 п.	† Вѣзкрес. Христово
14 в.	+ Вѣзкрес. Христово
15 с.	Светла срѣда
16 ч.	Светли четвъртъкъ
17 п.	Светли петъкъ
18 с.	Светла сѫбота
19 н.	+ Недѣля Томина
20 п.	Преп. Георгий Милит.
21 в.	Свм. Иродионъ
22 с.	Свм. Евтихий
23 ч.	Свм. Терентия
24 п.	Свм. Антипи
25 с.	Свм. Василия
26 н.	+ Свм. Артинова
27 п.	Свм. Св. Мартина п. р.
28 в.	Апостол. Харистраха
29 с.	Свм. Агапи
30 ч.	Препод. Симеона

МАЙ	
1 п.	Пр. Нита
2 с.	Пр. Иоанъ (препол.)
3 н.	+ Преп. Еодора
4 п.	Св. Янрий
5 в.	Препод. Теодора
6 с.	+ Георг. (препол.)
7 ч.	Мжч. (ви)
8 п.	Св. евг. Марко
9 с.	Василиепископъ
10 н.	+ Свм. Симеонъ
11 п.	Св. ап. Иаконъ и др.
12 в.	Свм. възноси
13 с.	Ап. Ив. Иван. бог.
14 ч.	Прор. Еемия
15 п.	+ Имен. на Ц. Б. III
16 с.	Свм. Читей и др.
17 н.	+ Свм. Пияния
18 п.	Свм. Ина
19 в.	Правед. Иовъ
20 с.	Св. Отъ
21 ч.	+ Вѣзнес. Христово
22 п.	Св. пр. аякъ и др.
23 с.	Свм. Алимонъ
24 н.	+ Свм. Кирилъ Методий
25 п.	Свм. Епимания
26 с.	Свм. Глорий
27 в.	Св. м. Идора
28 ч.	Препод. Ихоми
29 п.	Преп. Твора
30 с.	Св. Нико Софи (задуш.)
31 н.	+ Петдесянца Св. Тр.

ЮНИЙ	
1 п.	Св. Духъ
2 в.	Свм. Талалей
3 с.	* Констант. и Елена
4 ч.	Св. мжч. Василискъ
5 п.	Пр. Михаила испов.
6 с.	Пр. Симеонъ
7 н.	+ Обр. Гл. Кръс. петр. заг.
8 п.	Св. ап. Кирила
9 в.	Свм. Терапонтъ
10 с.	Ник. Халкидонски
11 ч.	Пр. Теодосий
12 п.	Пр. Иасия
13 с.	Св. апост. Емрия
14 н.	+ Свм. Юстинианъ
15 п.	Св. Никифоръ
16 в.	Свм. Лукияни
17 с.	Свм. Митр. Царигр.
18 ч.	Св. мжч. Доротей
19 п.	Преп. надриона
20 с.	Св. Теод. Стратил.
21 н.	Кир. Александър.
22 п.	Свм. Тимотей
23 в.	Св. Ап. Варноломей
24 с.	Онуфрий Велики
25 ч.	Св. м. Акал.
26 п.	Пр. Елисей
27 с.	+ Пр. Амосъ
28 п.	Тихонъ Амаунски
29 в.	Маноиль
30 с.	Св. Ап. Акиль
31 п.	* Свм. Кирилъ и Иул.

ЮЛИЙ	
1 с.	Мжч. Леонтий
2 ч.	Св. апост. Юда бр. гос.
3 п.	Методий Патарски
4 с.	Свмч. Илианъ
5 н.	+ Св. Евсений
6 п.	Св. Агрипина
7 в.	Рож. Ио